

Tăul lui Dumitru reprezintă un complex mlăștină oligotrof, un tinov convex de circa 3 hectare, situat în pădure de fag cu molid la 1130 (1200?) m altitudine; o arie cu turbărie activă de formă circulară, s-a format într-un crater vulcanic neogen, pe andezite piroxenice, pe o culme a Munților Igriș, între Valea Sturului și Valea Brazilor; scurgerea se face către vest, spre Valea Sturului. În zona centrală are un ochi de apă de circa 15 pe 20 metri; cantitatea de turbă este estimată la 180.000 mc (după alte date 88.414 mc); grosimea medie a stratului de turbă este de 5,5 metri. Conform lui Bîrlea (1969), vegetația este formată din specii de mușchi de turbă (*Sphagnum magellanicum*, *Sph. girgensohnii*, *Sph. fuscum*), rogozuri (*Carex rostrata*), afin (*Vaccinium uliginosum*, *V. myrtillus*), bumbăcariță (*Eriophorum vaginatum*), vuietoare (*Empetrum nigrum*), iarbă albastră (*Molinia coerulea*), sclipeți (*Potentilla erecta*), planta carnivoră roua cerului (*Drosera rotundifolia*), *Scheuchzeria palustris*, *Oxycoccus quadripetala*, *O. microcarpus*, etc. Mai sunt prin zona turbăriei *Carex palustris*, *C. pauciflora*, *C. limosa*, *C. acutiformis*. Este prezentă și ruginarea (*Andromeda polifolia*), răchițele (*Oxycoccus palustris*), merișor (*Vaccinium oxycoccus*), țapoșică (*Nardus stricta*) precum și exemplare pipernicite de molid, înconjurate de pădure de fag și molid, în care arborii ajung la dimensiunea obișnuită. În acest tinov a fost găsită (G. Iacob, 1997) o specie rară de mușchi de turbă, în Carpați fiind singurul loc de unde este cunoscută specia *Sphagnum pylaesii* (*pylaysia*, *pylaesia*?). Dintre briofite (mușchi) mai sunt menționate de aici următoarele specii: *Dicranodontium denudatum*, *Sphenobolus minutus*, *Pohlia nutans*. Dintre nevertebrate se cunosc de aici trichoptere (*Oligotricha striata*) și diptere limoniidae (*Euphyllidorea phaeostigma*, *Phyllidorea squalens*). În lucrarea lui E. Pop, 'Mlaștinile noastre de turbă și problema ocrotirii lor', Ocrotirea Naturii, 1, Ed. Academiei R. P. Române, 1955, p. 57-105, scrie: 'Și mai interesante sunt tinoavele de crater din blocul andezitic oșan-maramureșan: Tăul lui Dumitru, lezerul Mare, (...) turba acestor tinoave de crater întrece în grosime cele mai puternice zăcămintele cunoscute din literatura universală. În mijlocul lor de obicei se găsește câte un 'lac fără fund' (...)' Tăul lui Dumitru este rezervație naturală cu suprafața de 3 hectare, pe baza Legii nr. 5/2000, are codul 2.572. Declararea ca arie protejată are ca scop principal conservarea elementelor naturale ale acestei zone umede, conservarea biodiversității și asigurarea condițiilor pentru cercetare științifică și educație ecologică. Rezervația Naturală Tăul lui Dumitru este totalmente inclusă în Situl Natura 2000 ROSPA0134 Munții Gutâi și se află la marginea Sitului Natura 2000 ROSCI0092 Igriș, fiind cuprins mare parte în acesta (cu excepția unei fâșii de pădure aflate la sud și la vest de turbărie). Delimitarea actuală a rezervației naturale cuprinde în suprafața protejată o mare parte a zonei de tinov, precum și o fâșie de pădure aflată la sud, vest și nord de mlaștină, dar în zona de est rămâne o parte a mlaștinii în afara perimetrului desemnat de limitele actuale; această zonă de est ar trebui inclusă în aria protejată, la care ar mai trebui adăugată o continuare a fâșiei de pădure din imediata vecinătate a tinovului, la fel ca și în celelalte margini. Cred că o abordare rezonabilă din punct de vedere al conservării biodiversității este să se includă în zona protejată o fâșie de pădure de 20-30 m lățime din jurul

zonei înmlăștinite, o zonă ecotonală fără de care conservarea valorilor naturale ale tinovului nu se poate realiza pe termen mai lung.

Știm că există acest tinov, am trecut pe acolo de câteva ori și am făcut niște imagini cu lacul și cu niște libelule, am zburat deasupra lui și am făcut alte poze... dar de aici până la o cartare a biodiversității aflate în această arie protejată, de la relevee fitocenologice până la crearea unei impresii realiste despre uriașa diversitate de nevertebrate care să fie cunoscute la nivel de specii prezente, apoi o înțelegere a proceselor ecosistemice aflate în desfășurare la ora actuală, a schimbărilor naturale și a impactului antropic, a pericolelor pentru biodiversitate... a măsurilor necesare pentru a menține sănătatea ecosistemică... distanța... calea este foarte... foarte... lungă. Iar pentru ca progresul pe această cale să poată exista, ar trebui resurse de timp, și resurse financiare și mai ales resurse umane. Interesant?

AUTOR: [dr. Peter Lengyel](#)

O galerie impresionanta de poze la acest articol gasiti pe sursa: [dr. Peter Lengyel Blog](#)